

USTAWA
z dnia 30 września 1990 r.

Opracowano na
podstawie: Dz.U. z
1990 r. Nr 87, poz.
505.

o uchyleniu ustawy o planowaniu społeczno-gospodarczym
oraz o zmianie niektórych ustaw

Art. 1.

Uchyła się ustawę z dnia 26 lutego 1982 r. o planowaniu społeczno-gospodarczym (Dz.U. z 1987 r. Nr 4, poz. 26 i Nr 33, poz. 181, z 1988 r. Nr 20, poz. 134, Nr 41, poz. 327 oraz z 1989 r. Nr 4, poz. 22, Nr 35, poz. 192 i Nr 74, poz. 439).

Art. 2.

1. Rada Ministrów przedstawia Sejmowi i Senatowi:

- 1) roczne założenia polityki społeczno-gospodarczej,
- 2) roczne i wieloletnie prognozy koniunktury gospodarczej oraz długookresowe programy działań gospodarczych państwa (w tym programy sektorowe),
- 3) z własnej inicjatywy lub na wniosek Sejmu - informacje, analizy i oceny sytuacji społeczno-gospodarczej państwa.

2. Horyzont czasowy oraz zakres programów, o których mowa w ust. 1 pkt 2, określa Rada Ministrów w zależności od stanu gospodarki i warunków międzynarodowych.

Art. 3.

W ustawie z dnia 23 grudnia 1988 r. o utworzeniu Centralnego Urzędu Planowania (Dz.U. Nr 41, poz. 327) art. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

"Art. 2. Do zakresu działania Urzędu należy:

- 1) opracowywanie:
 - a) projektów długookresowych programów działań gospodarczych państwa,
 - b) wspólnie z Ministrem Finansów oraz zainteresowanymi ministrami - projektów rocznych założeń polityki społeczno-gospodarczej, które po uchwaleniu przez Radę Ministrów stanowią podstawę do prac nad projektem budżetu państwa,
 - c) koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju,
 - d) zasad polityki regionalnej państwa,

- 2) sporządzanie okresowych analiz realizacji programów wymienionych w pkt 1,
- 3) sporządzanie analiz sytuacji społeczno-gospodarczej kraju oraz prowadzenie studiów dotyczących podstawowych problemów społeczno-gospodarczych kraju i regionów,
- 4) opracowywanie krótko-, średnio- i długookresowych prognoz gospodarczych,
- 5) opracowywanie założeń polityki inwestycyjnej, ze szczególnym uwzględnieniem inwestycji realizowanych z udziałem środków budżetu państwa,
- 6) sporządzanie analiz i ocen zasobów pracy i zasobów materialnych w gospodarce,
- 7) sporządzanie analiz i ocen funkcjonujących w gospodarce mechanizmów rynkowych i rozwiązań systemowych,
- 8) prowadzenie studiów i analiz w zakresie współpracy gospodarczej z innymi państwami i organizacjami międzynarodowymi,
- 9) inicjowanie i organizowanie prac związanych z projektowaniem założeń polityki gospodarczo-obronnej oraz wykonywanie innych zadań o charakterze obronnym, określonych w odrębnych przepisach,
- 10) wykonywanie innych zadań określonych w odrębnych przepisach.

Art. 3. Minister - Kierownik Urzędu, kierując realizacją zadań określonych w art. 2:

- 1) ustala, w porozumieniu z Ministrem Finansów oraz zainteresowanymi ministrami, zasady opracowywania projektów rocznych założeń polityki społeczno-gospodarczej,
- 2) współdziała z właściwymi naczelnymi i centralnymi organami administracji państwowej w zakresie przygotowywania projektów założeń wymienionych w pkt 1,
- 3) współdziała z wojewodami w zakresie polityki regionalnej państwa,
- 4) wspomaga gminy i ich związki w opracowywaniu programów społeczno-gospodarczych, udostępniając im niezbędne informacje i udzielając pomocy metodycznej."

Art. 4.

W ustawie z dnia 12 lipca 1984 r. o planowaniu przestrzennym (Dz.U. z 1989 r. Nr 17, poz. 99, Nr 34, poz. 178 i Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 34, poz. 198) w art. 17 skreśla się ust. 1.

Art. 5.

Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 36 ustawy, o której mowa w art. 1, pozostają w mocy do upływu określonego w nich terminu obowiązywania; w braku takiego terminu pozostają one w mocy do dnia 31 grudnia 1990 r.

Art. 6.

Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.